

Čkomi

Odnavek su mi govorili

čkomi još si mala
nemreš furt ti govoriti,
i tvoja zadnja biti.

Sad sam porasla
al opet moram čkometi
moram kakti čakati
da i stareši veliju
kaj imaju za povedati.

I v škole moram čkometi,
I poslušati vučiteljicu
Kaj nam ima za povedati,
Il bum v čošek morala gledeti.

A kad bum ja već jemput
Na redu mogla biti
I kulike hoćem govoriti,
A ne furt v čošek iti
Čkometi, čkometi
I tihe biti!

Ela Vlahek, 7.a

Kokoša

**Nije to kokoš kaj po dvorišču skače,
jajca vam daje i kokodače.**

**To vam je tič, zeleni tič,
kaj po krletki skače i ne zna nič.**

**Same kriči i živce nam para,
po kavezu svojemu gluposti stvara.**

**V špigelj se luče, najliepša si je.
Kad leteti ju pustiš, najglavnejša je.**

**Z zvonci razmeče, po hiže nameče
sama z sobu stalne klepeče.**

**I sad misli si saki,
gdo štel bi to imet,
al' nišči ne zna kaj znamo mi,
u Kokoši našoj
jeno malo veselje spi.**

**Malo popeva, malo nameče,
z televizorem svadi se furt,
al' ona je naš mali zeleni žakljec sreče,
tigraste glave, jena ženska čud.**

Martin Brčić, 6.a